

verden Betjenten ikke øjeblikkelig smides paa Porten". Denne Fremstilling er ikke rigtig. Det, som skete, er følgende. Der optages Rapport, hvorved det konstateres, at Betjent Bang dels har fortalt flere Fanger gemene Historier, dels har gjort sig skyldig i Uredelighed. Inspektøren, der allerede har suspenderet Betjenten, indsender Rapport til Direktoratet for Fængselsvæsenet og indstiller, at Direktoratet bifalder Betjentens Afskedigelse, uden at der indledes kriminel Undersøgelse mod ham. Denne Indstilling bifaldt Direktoratet, og Betjenten blev da afskediget, men slap ganske vist for kriminel Tiltale. Betjenten, som i Forvejen var suspenderet, afskedigedes altsaa, saa snart hans Forhold var blevet konstateret gennem Rapporten, der oplyser baade om hans gemene Historier og hans Uredelighed. Han var altsaa afskediget, da Sagen rejstes, men det ærede Medlem fremsætter det anderledes.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger ogsaa om den Gartneribetjent, der blev afskediget paa Grund af homoseksuelle Tilbøjeligheder. Jeg har allerede omtalt det lidt, men vil yderligere gøre nogle Bemærkninger derom. Det er klart, at her har Inspektørens Optræden været mindre heldig, det indrømmer vi, men han maatte jo ogsaa bøde derfor med sin Afskedigelse, som jeg allerede har sagt. Derimod kan der efter min Mening ikke bebrejdes Fængselsdirektøren noget i dette Forhold og heller ikke i de andre Forhold, som kom frem under Undersøgelsen. Overfor Kassereren, som har gjort sig skyldig i Bedrageri, optraadte Fængselsdirektøren meget hurtigt og med megen Energi; det maa anerkendes; og Flertallet kan fuldt ud billige hans Optræden under denne Sag. Men ogsaa ved Omtalen af Fængselsdirektørens Forhold her giver Mindretallet en Fremstilling, der er i bestemt Strid med Sandheden; dette skal jeg for øvrigt ikke komme ind paa, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister nærmere vil omtale det, ligesom de andre uberettigede Angreb paa Fængselsdirektøren.

Jeg skal nu snart slutte, men jeg vil dog gerne nærmere paapege, at hele det ærede Medlems Kampagne har haft en meget ejendommelig Udvikling. Han rejste, som jeg sagde før, Sagen paa Foranledning af de 3 berømte Herrer, efter at deres Klager var blevet afvist af andre Rigsdagsmænd. Jeg vil betone, at disse 3 Herrer har været hos adskillige andre

Rigsdagsmænd, men vedkommende Rigsdagsmænd har ikke villet tage sig af dem, idet de har været klare over, af hvad Kaliber de var, og at de ingen Uret havde lidt. Paa samme Maade er det gaaet dem hos mig; først da de kom til det ærede Medlem, fandt de et villigt Øre. Jeg vil gerne minde om, at jeg allerede, da vi sidste Gang havde Sagen om Udvalgsnedsættelse for her, udtalte, at disse Folk ingen Uret havde lidt, og dette maa jeg fremdeles fastholde nu efter paa ny at have gennemløjet Sagen nogle Gange. Om disse 3 afskedigede Betjente udtaler Mindretallet i Slutningen af Betænkningen, „at det er umuligt ud af Akterne at danne sig nogen Mening om, hvorledes disse Folk har været, da de traadte ind i Fængsels-tjenesten, eller hvilken Indflydelse de Forhold, de anbragtes under paa Nyborg-Anstalten, kan have haft paa deres Udvikling her“. Altsaa selv for Mindretallet staar de dog nu som nogle lidt sorte Faar. Mindretallet synes blot at tænke sig, at de en Gang har været hvide Lam, der er blevet ødelagt indenfor Fængselet. Det er der altsaa efter Mindretallets Opfattelse Mulighed for. Men Flertallet mener det modsatte, efter at vi har gjort os bekendt med Akterne. Naar nu Mindretallet siger, at det forstaar, at disse Folk maa føle deres Afskedigelse som en Uret; idet de „ikke efter Forhørene staar væsentlig anderledes end før“, saa skulde man egentlig faa den Opfattelse, at Mindretallet slet ikke har læst Forhørene, i hvert Fald glemt, hvad der stod i dem; thi gennem deres Klager til Fængselsdirektøren, gennem de Forklaringer, de afgav under Forhørene, og gennem det af andre under Forhørene oplyste om dem, først gennem alt dette er det, de afsløres som saa utiltalende Personer, saa de er uegnede til Fængselstjeneste og deres Afskedigelse bliver nødvendig. Som det blev sagt, da der var Tale her om at nedsætte et Udvalg, har ingen af deres Kolleger villet have med dem at gøre. Deres Organisation har ikke villet have noget med dem at gøre, fordi de saa, hvad det var for Folk.

Jeg vil til Slutning nedlægge en yderligere Protest mod den Udtalelse i Mindretallets Betænkning, at der skulde skyldes det ærede 16de Medlem for Hovedstaden Tak, fordi han overvandt de Hindringer, der lagde sig i Vejen for Undersøgelsen. Det er en ganske grundløs og utilbørlig Udtalelse. Det fremgaar netop af Akterne, at der ikke er lagt det ærede